

Sygn. akt II CSK 363/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko S. J.

o zadośćuczynienie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi, wskazuje na rażące naruszenie art. 207 k.p. uznając, że pracodawca nie jest uprawniony do zlecenia wykonania ciężących na nim obowiązków innym osobom, a jakiegokolwiek zlecenie tych obowiązków innej osobie rozpatrywane może być wyłącznie w kontekście stosunku wewnętrznego łączącego pracodawcę z osobą, której zlecił wykonanie danej czynności, co w konsekwencji prowadzi do niesłusznego uznania odpowiedzialności pracodawcy za szkodę pomimo braku zawinienia po jego stronie.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami

orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Odpowiedź na wyżej sformułowane zagadnienie zawierające szereg szczegółowych założeń, które nie uwzględniają ustalonego stanu faktycznego w odniesieniu do zasad prawidłowej gospodarki budowlanej, nie jest możliwa, zwłaszcza że kwestionowanie ustaleń faktycznych i oceny dowodów nie jest skuteczne z uwagi na zakaz określony w art. 398³ § 3 k.p.c. oraz wynikające z art. 398¹³ *in fine* związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono z uwagi na wniosek pełnomocnika powoda o oddalenie skargi kasacyjnej, który nie dotyczy etapu przyjęcia skargi do rozpoznania.